

BEKRÄFTELSE, f. 3. 1) Intyg om sanningen af något. *Detta rykte fordrar b. Edlig b. Jag fick b. på riktigheten af min förmodan.* — 2) Jakande till. *Hans b. på denna fråga förefaller något misstänkt.* — 3) Viss försäkrän, att något skall fullgöras, verkställas. *Hans b. af sitt förut gifna löfte gjorde mig ganska lycklig.* — 4) a) Stadfästande. *Det fattas nu blott konungens b. på det af ständerna antagna lagförslaget.* — b) Sjelfva stadfästelsen till sitt innehåll, affattad i skrift. *Se här konungens b. på reglementet.*

BEKRÖNA, v. a. 3. 1) Sätta krona på. — 2) (fig.) Fullborda ett verk genom något, som gör det fullkomligt. — *Krona brukas oftare.*

BEKYMMER, n. 5. 1) Smärtsam känsla i själen till följe af någon förhandenvarande svår och tryckande olägenhet. *Denna rättegång gjorde honom många b. Min sons uppförande ger mig många b. Denna händelse förorsakade honom svåra b. Slå ifrån sig bekymren. Täras af b. Husliga b., b. i anledning af husliga obehag.* — *Syn. Se Bedröfvelse.* — 2) Känsla af oro i anledning af något hotande ondt. *Vara plågad af b. för framtiden. En blick på framtiden kunde icke annat än väcka de lifligaste b.* — *Syn. Se Oro.* — 3) Hvad som förorsakar sådana känslor. *Denna sak, händelse, affär utgör för mig ett svårt b. Planen är lätt uppgjord, men dess utförande är ett värre b.* — *Syn. Svårighet, Olägenhet, Betryck.*

BEKYMMERFRI, a. 2. Fri från bekymmer. Nyttjas både om person och sak. *En b. menniska. Föra ett b-tt lif.* — *Syn. Sorgfri, Bekymmerlös, Lugn, Stilla, Rolig.*

BEKYMMERFRIHET, f. 3. Frihet ifrån bekymmer. — *Syn. Sorgfrihet, Lugn, Ro.*

BEKYMMERFULL, a. 2. 1) (om person) Som har många bekymmer. Brukas mindre ofta i denna mening. — 2) (om sak) a) Som förorsakar bekymmer. *B. händelse, sak.* — *Syn. Bekymmersam, Brydsam.* — b) Som tillkännagifver, förråder bekymmer. *B. uppsyn, min, blick.* — *Syn. Bekymmersam, Bekymrad, Orolig, Brydd.*

BEKYMMERFULLHET, f. 2. Egenskapen att vara bekymmerfull. Brukas mest om sak.

BEKYMMERLIG, a. 2. (mindre brukl.) Se *Bekymmersam.*

BEKYMMERLIGHET, f. 2. (mindre brukl.) Se *Bekymmersamhet.*

BEKYMMERLÖS, a. 2. 1) (om sak) Utan bekymmer, fri från bekymmer. *Föra ett b-tt lif. En b. tillvaro.* — *Syn. Se Bekymmerfri.* — 2) (om person) Som ej gör sig bekymmer om något. *Vara b. i fråga om sina affärer. Han är b. om allt. En b. karakter.* — *Syn. Sorglös, Liknöjd, Loj, Vårdslös.* — 3) (om person) Som ej oroas af bekymmer för något kommande. *Vara b. för framtiden.* — *Syn. Obekymrad, Lugn, Sorglös.* — 4) (om sak) Som tillkännagifver, förråder sorglöshet, liknöjdhet. *B. uppsyn, fysionomi.* — *Syn. Sorglös, Obekymrad.*

BEKYMMERLÖSHET, f. 3. Egenskapen att vara bekymmerlös. — *Syn. Se Sorglöshet.*

BEKYMMERLÖST, adv. På ett bekymmerlöst sätt, utan bekymmer, sorglöst. — *Syn. Se Sorglöst.*

BEKYMMERSAM, a. 2. 1) (om sak) Som förorsakar bekymmer. *En ganska b. belägenhet.* — *Syn. Bekymmerfull, Bekymmerlig, Bekymrande, Oroande, Brydsam.* — 2) (om person, mindre

brukl.) Bekymrad. *Han ser ganska b. ut.* — 3) (om sak) Som utvisar, förråder bekymmer. *B. uppsyn.* — *Syn. Bekymrad, Bekymmerfull, Bekymmerlig, Orolig, Brydd.*

BEKYMMERSAMHET, f. 3. Egenskapen att vara bekymmersam. — *Syn. Bekymmerfullhet, Bekymmerlighet, Brydsamhet, Svårighet.*

BEKYMMERSAMT, adv. På ett bekymmersamt sätt, i, med, under bekymmer. *Lefva b.*

BEKYMRA, v. a. 1. Förorsaka bekymmer. *Den saken b-r mig rätt mycket. Ynglingen b-r sina föräldrar ganska mycket. Det b-r mig icke, det bryr jag mig ej om. Hvad b-r det mig! Impersonelt säges: Det b-r mig rätt mycket, att . . .* — *Syn. Oroa, Bedröfva.* — *B. sig, v. r. 1)* (med prep. om) a) Göra sig bekymmer om, taga vård om. *Ingen b-r sig om det arma barnet.* — *Syn. Vårda sig om, Hylla, Bry sig om.* — b) Befatta sig med, lägga sig uti. *Hon b-r sig om allt. B. dig ej om det! Det b-r jag mig ej om. Hvad b-r jag mig om det?* — Absolut säges: *B. dig icke!* bry dig icke om det! det angår dig icke. — 2) (med prep. öfver) Oroa sig. *Hvad är det värdt att b. sig öfver en sådan bagatell!*

BEKYMRAD, a. p. 2. Som har bekymmer, starkt oroad. *Hvad du ser b. ut! Vara b. för sin helsa. Jag är mycket b. för gossens framtid.* — *Syn. Bekymmerfull, Bekymmersam, Bekymmerlig, Orolig, Ängslig.*

BEKYTTAD, a. p. 2. (af obrukliga ordet *Bekytta*) Ganska oroad, illa daran. *Du skall tro, han är b.: han har fått sig en stämning på halsen. Illa b. Brukas endast i det lägre umgängsspråket.* — *Syn. Illa daran, Illa utkommen, Illa utsatt.*

BEKÄNNA, v. a. 2. I allmänhet: Erkänna sanningen och riktigheten af något: 1) (i dagligt tal) Tillstå, erkänna. *Jag b-er, att du har rätt. Om han vill b. sanningen, måste han vidgå, att . . . Jag b-er mig felaktig i så måtto, att . . . B. sig skyldig till en förseelse.* — 2) Tillstå inför domstol, att man begått en lagöfverträdelse. Brukas både med och utan objekt. *B. ett brott, sitt brott. B. sig skyldig till ett brott, en öfverträdelse. Han har nu ändlingen b-änt. Vill du b.? Bekänn, förhärjade bof! B. på någon, på sig sjelf, yppa, att brottet blifvit begånget af någon, af en sjelf. B. om sig sjelf, tillstå något i afseende på sig sjelf, t. ex.: Om sig sjelf b-ände han stulligen, att han väl afvetat komplotten, men ej deruti deltagit.* — *Syn. Erkänna, Vidgå, Tillstå.* — 3) (i teologiska språket) a) Erkänna, tillstå (sina synder). Brukas både med och utan objekt. *B. sina synder. B. inför Gud, inför presten, församlingen, altaret.* — b) Öppet tillkännagifva sin öfvertygelse om riktigheten af en religiös tro. *B. ell. b. sig till en tro, en religion, en lära, en sekt. B. Christum, b. sig till Christi lära. B. sig till Mohammed, till Konfutse, till Fo, o. s. v.* — I utsträckt mening brukas det äfven om vetenskapliga systemer, läror eller deras stiftare, t. ex.: *B. sig till Hegel, till Hegelianismen.* — *Syn. (om läror) Omfatta, Hylla, Hålla sig till.* — 4) (i kortspel) Slå på ett kort af samma färg som det utspelade. *B. spader. B. kort* ell. (absolut) *b. Jag har icke att b. (Fig. fam.) B. kort, tillstå sanningen.*

BEKÄNNANDE, n. 4. Handlingen, då man bekänner.

BEKÄNNARE, m. 3. 1) (mindre brukl.) En, som bekänner ett brott, en öfverträdelse. — 2)